

ת"פ 18/06/2017 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד תאמר בן סלים אלצאנע ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ג טבת תשפ"ז
04 ינואר 2024

ת"פ 18-06-2017 מדינת ישראל נ' אלצאנע

מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד עדי יזרעאלי ועו"ד
ליTEL פרץ

תאמר בן סלים אלצאנע ע"י ב"כ עו"ד האיל ابو גרחה

לפני כב' השופט רון סולקן
המשימה

נגד
הנאשם

זכור דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

סיווע להתרפות למגורים/ תפילה לבצע עבירה, בניגוד לסעיף 406(ב) וסעיף 31 לחוק העונשין, תש"ז- 1977 (שתי עבירות);

סיווע לגנבה, בניגוד לסעיף 384 וסעיף 31 לאותו החוק (שלוש עבירות);

סיווע להסגת גבול, בניגוד לסעיף 447(א) וסעיף 31 לאותו החוק (עבירה אחת);

הסתיעות ברכב לעbor עברה, בניגוד לסעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש, תשכ"א - 1961 (עבירה אחת)].

עובדות כתוב האישום המתווך כא/1, כשבמסגרת התקיונים בכתב האישום נמחקו מספר אישומים,

הן כדלקמן:

אישור ראשוני

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

בתאריך 18.06.18 או סמוך למועד זה, שוחח הנאשם עם הקטין מס.ILD 2000 ועם אחמד אלסאנע ועם עדאל אל סאנע (להלן: "האחרים") וקבע לנסוע איתם לקיבוץ שובל (להלן: "הקיבוץ").

ביום 18.06.18 שעת חצות לבין 13.06.18 שעה 04:00 הגיעו הנאשם והאחרים לקיבוץ, כשהם מסתיעים ברכב מסווג קיה מ.ר. 45-728-27 (להלן: "הרכב") הרשום על שמו של הנאשם והעמידו את הרכב בשטח עפר סמוך לקיבוץ.

סמור לאחר מכן, בקיבוץ, התפרצו האחרים לביתה של גליה בר לוי בשכונה 14 עילית, בקר שפתחו את חלון הסלון, אשר היה סגור אך לא נועל, ונכנסו לביתה בכוונה לבצע גניבה.

באוטו מעמד, גנבו האחרים, מכשיר טלפון נייד מסווג סמסונג גלקסי, אייפד תוצרת "אפל" ומפתח (להלן: "הרכוש"), בacr שנטלו ונשאו את הרכוש שלא בהסכמה המתלוננת, בכוונה לשלול אותו שלילת קבוע.

ה הנאשם סייע להם בacr שנשאר ברכבו לשומר ולהתריע אם מגיע אדם כלשהו.

אישום שלישי

במהרש ובסמן למתואר באישומים דלעיל, בקיבוץ שובל, הסיגו האחרים גבול לבתו של זוהר מימון (להלן: "המתلون") ברחוב הרחבה 156 (להלן: "הבית") בacr שפתחו את שער חצר הבית ונכנסו בכוונה לבצע גניבה.

באוטו מעמד, גנבו האחרים תיק לאישה אשר הכיל מזומנים בסך של 4,000 ₪, כרטיסי אשראי, תעודת זהות, רישיון נהיגה ושני מפתחות של רכב מסווג הונדה סייק (להלן: "הרכוש"), בacr שנטלו ונשאו את הרכוש שלא בהסכמה המתلون, בכוונה לשלול אותו שלילת קבוע.

ה הנאשם סייע להם בacr שנותר ברכבו להשיג ולהתՐיע.

אישום חמישי

במהרש ובסמן למתואר באישומים דלעיל, בקיבוץ שובל, התפרצו האחרים לבתו של נוה עין גדי בMargash 22 (להלן: "הבית"), בacr שפתחו את דלת ההזזה של סלון הבית, אשר הייתה סגורה אך לא נועלה ונכנסו לבית בכוונה לבצע גניבה.

באוטו מעמד, גנבו האחרים שני מכשירי טלפון ניידים, תיק גב, ארנק, תעודת זהות, רישיון נהיגה וכרטיסי קופ"ח ע"ש המתلون, כרטיסי קופ"ח ע"ש בני משפחת המתلون, תיק לאישה אשר הכיל שלושה כרטיסי אשראי, תעודת זהות, רישיון נהיגה ע"ש דפנה עין גדי (להלן: "דפנה") ומסמכים, מכנס ג'ינס וחולצה (להלן: "הרכוש"), בacr שנטלו ונשאו את הרכוש

שלא בהסכמה המתלוון, בכוונה לשלול אותו שלילת קבוע.

הנאשם סיע בך שנותר ברכבו להשגיח ולהתריע.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות ובבעירויות שבכתב האישום המתוקן והורשע על פי הודהתו.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש, אך סוכם, כי הנאשם יופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים, תוך שהובהר, כי המשימה אינה מתחייבת לאמץ את המלצות הتسקיר.

לאחר מינוי המותב הקודם שדן בתיק לבית המשפט המחוזי, נוטב התקיק לפני מותב זה.

לאחר קבלת הتسקיר הסופי, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

מי הצדדים לא הגיש ראיות לענין העונש, אולם, לאחר שנשמעו טענות ההגנה לענין העונש, הגישה התביעה את גזר הדין בעניינים של המעורבים הנוספים (ת/2 ו-ת/3), אשר ניתנו במסגרת הסדר אשר כלל הסכמה לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיו האישיות.

בתסקיר מיום 31.08.21 נמסר, כי הנאשם בן 22, רווק, מתגורר עם משפחתו בברחה ומעולם לא עבד.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד, ללא תעודה בגרות. הנאשם תיאר בעיות לימודיות אר שלל בעיות משמעות.

הנאשם ומשפחה מוכרים לרווהה על רקע מצב כלכלי קשה והנאשם היה במקבב פסיכיאטרי בבית החולים סורוקה, שם אובחן כלוקה בסכיזופרניה.

בשנת 2015, עבר הנאשם ועדת אבחון, אשר קבעה, כי הוא מתפרק בrama של מוגבלות שכלית התפתחותית קלה ועכוב התפתחותי.

ה הנאשם לא הסכים לשתף פעולה עם המחלקה לשירותים חברתיים וסירב לישם את המלצות הוועדה.

בשנת 2016, בסיכון ועדת האבחון, תואר הנאשם בעקבות; אלים; מתקשה ליצור קשרים חברתיים; אינו מביע רגשות באופן מותאם; תלותי; במצב סיכון, מפעיל שיקול דעת ברמה נמוכה; זיקוק להכוונה והשגהה.

ה הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

ביחס לעבירה הנוכחיית, הודה בה הנאשם באופן חלק. לדבריו, הוא מכיר את המעורבים הנוספים על רקע יחסיו שכנות, והם יודעים שיש לו הרכב. הם ביקשו ממנו להסייע להם לקיבוץ שובל.

עוד מסר, כי רכש הרכב, למרות שאין ברשותו רישיון נהיגה.

ה הנאשם מסר, כי המתין למעורבים הנוספים ברכבת, אך לא ידע שהם פורצים לבתים.

ה הנאשם מסר, כי אינו זכר את פרטי המקורה, ובהמשך הוסיף, כי הם שילמו לו 500 ₪ עבור כר Shimtanין להם ברכבת. הוא לא ראה את החפצים שנגנבו, משומם שהם הוסתרו בתיקים שלקחו איתם.

ה הנאשם מסר, שמשטרת הגיעה לביתו והוא היה מחוץ לבית, لكن ניגש לתחנת המשטרה, שם אמרו לו שהוא חשוד בעבירות של התפרצויות, והוא נלקח למעצר לשמשך כחודש ימים, לאחריו, שוחרר למעצר בפיקוח הוריו.

ה הנאשם שלל שימוש בסמים ואלכוהול.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר באדם המסתובד עם מרכיבות נפשית, יכולת קוגניטיבית נמוכה, והתקשרות עמו דלה, אשר זיקוק לילוי פסיכיאטרי ומיצוי זכויות.

שירות המבחן ציין, כי התייחסותו של הנאשם לעבירות מלאה בסתירות מצדיו והוא אינו קשור את עצמו לעבירות אלא רק מצין שהמתין לאחרים ברכבת.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מפנים את חומרת העבירות ומנסה לצמצם את חלקו בהן.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מאופיין בחוסר יציבות תעסוקתית, ללא דמות סמכותית, נגרר, מנהל קשרים שלוים, וכי קיימں סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם זקוק לטיפול פסיכיאטרי ושילובו במסגרת, אך הנאשם התנגד לכל סוג של טיפול.

שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצת שיקומית בעניינו של הנאשם.

בתשקייר מיום 04.05.22 נמסר, כי הנאשם הופנה פעם נוספת, לאחר שהביע את רצונו בבית המשפט לעבר טיפול.

בשיחה עם שירות המבחן, התקשה הנאשם להבין את הפניות לשירות ובקש שישו לו לסיים את ההליך המשפטי נגדו בהקדם.

ה הנאשם מסר, כי אינו מעוניין בטיפול במסגרת חוץ ביתית; אינו מעוניין לבדוק על ידי פסיכיאטר; ואינו מעוניין בטיפול רפואי כלשהו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מתאים לריצויו עונש במסגרת צו של"צ.

שירות המבחן מסר, כי הנאשם ינסה להשתלב בטיפול אצל גורמי הרווחה.

בתשקייר מיום 19.02.23 נמסר, כי לאחר מספר דוחות לצורך השתבות הנאשם במסגרת טיפולית של הרווחה, מסרו גורמי הרווחה, כי לנายนם נערכה ועדעה נוספת בשנת 2019, אשר קבעה, כי אין לו מוגבלות שכלית כלל. עוד נמסר, כי המשפחה כלל לא פנתה בבקשת לטיפול ולכך לא השתלב הנאשם בטיפול כלשהו.

ביום 15.02.23, שוחחה אמו של הנאשם עם שירות המבחן למבוגרים וצינה, כי מאז פטירת אביו, הוא מסייע לה בגידול אחיו ואף הוציא רישיון נהיגה כדי להסייע להם למסגרות חינוכיות. עוד מסרה, כי שנה קודם ערכית שיחה זו, הגיעו גורמי הרווחה לביתה והתרשםו, כי מצבו של הנאשם הינו טוב.

ה הנאשם מסר, כי אינו מעוניין בטיפול ואין לו צורך לטיפול או עזרה בכל תחום.

נגד הנאשם, לא נפתחו תיקים פליליים נוספים. לחובתו, תיק מב"ד בגין עבירה תעבורה שענינה נהיגה ללא מלאוה בשעות הלילה, בגין הוגש כתב אישום.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו פניו להליך טיפול כלשהו; אינו פניו לריצוי צו לשירות הציבור; ופגע מעבודות שירות.

שירות המבחן לא בא בהמלצה עונשית כלשהי.

סיכום ועדת אבחון

ביום 20.02.19, הוגשה חוות דעת ועדת אבחון בעניינו של הנאשם.

מחוות הדעת עולה, כי ביום 18.09.2018, התקנסה הוועדה הראשונה בעניינו של הנאשם, אשר קבעה, כי הנאשם מוגבלות שכלית קלה, لكن הוא אינו אחראי למשעו והוא כשיר לדין.

לאחר שטענה המדינה, כי ועדת האבחון לא צפתה בכל חומרי החקירה, נדרשה הוועדה, על ידי בית המשפט, לחוות דעת משילמה בעניינו של הנאשם.

לאחר צפיה בכל המסמכים וחומרי החקירה, לרבות חומר מצולם, מצאה ועדת האבחון, כי הנאשם מדובר בצורה שוטפת; קולחת; וברורה, הן בעברית והן בערבית, ומשיב לשאלות בצורה ברורה ללא שיבושי היגי ובאופן מותאם.

ה הנאשם מתמצא בזמן ובמקום באופן מלא; השיב באופן מלא על כל שאלה שנשאל; ענה במשפטים מלאים; וניכר, כי הבין את השאלות.

במהלך הוועדה שנערכה בעניינו, הפגין הנאשם חוסר ידע קיזוני ומוגזם במטרה להציג את עצמו כחסר ידע, אך, טען כי אינו יודע את שמו; גילו; מקום מגוריו; כמה אחים יש לו; איזה יום בשבוע.

ה הנאשם ענה על דברים בסיסיים ביותר באופן שגוי ובסתיו מוחלטת לתקנים בהם צפו חברי הוועדה במהלך ועדת האבחון.

לאחר צפיה בכלל החומריים, קבעה ועדת האבחון, כי ה הנאשם אינו לוקה במוגבלות שכלית התפתחותית; כי הוא מבחין בין מותר לאסור; מבין את ההליך המשפטי המתנהל נגדו ואת האישומים המיוחסים לו.

טענות הצדדים

עמוד 6

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

התביעה הגישה טיעונה בכתב (ת/1) והשלימה אותו על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכיהם החברתיים של זכות האדם להגנה על קניינו ושמירה על בטחונו של אדם; פרטיותו; רכושו; ושלוחות נפשו.

התביעה טענה, כי מלבד עוגמת הנפש והפגיעה ברכוש, הרי שבUberiorות של התפרצויות לבית, קיימ סיכון להידדרות לאלימות.

התביעה טענה, כי מדובר בעבירות קלות לביצוע, וקשה למכידת העבריינים, אשר רב הפיתוי לעברן, ומכאן שיש להחמיר בענישה.

התביעה טענה, כי פגיעת הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית ביותר, כיוון שסיבע לאחרים להתרץ לבטים ולהסיג גבול על מנת שיוכלו לגנוב רכוש, בכך שנותר ברכב להשיכו ולהתריע על המתרחש.

התביעה טענה, כי גניבת מכשיר נייד; כרטיסי אשראי ורכוש נוספים מהוوه עוגמת נשפך לנפגע העבירה.

התביעה ביקשה לתת את הדעת לכך שמדובר בשלושה אירועים שונים בעבר אחד ועתה למתחם עונישה הנע בין 14 ועד 32 חודשים מאסר בפועל.

התביעה טענה, כי מתחם זה הינו נמוך יותר מזה שעלינו היא עותרת במקרים דומים, לאור חלקו הנמוך בעבירות, ביחס למעורבים הנוספים.

התביעה הפנתה לتسקירי שירות המבחן למבוגרים, מהם עולה, כי הנאשם אינו מעוני להשתלב במסגרת טיפולית ואינו סבור שהוא זקוק לעזרה כלשהי ואין המלצה שיקומית בענינו, זאת לאחר מספר רב של דוחות על מנת לאפשר לו להשתלב בטיפול, ولكن, אין לחרוג ממתחם העונש ההולם בענינו.

התביעה עטרה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחthon של מתחם העונישה לאור היעדר הרשעות קודמות לאור כך שה הנאשם מונמרק קוגניטיבית.

התביעה טענה, כי יש לאזן את העונישה הנמוכה אליה עותרת בעיצומיים כספייםמשמעותיים בדמות קנס ופיצוי משמעותי לנפגעי העבירה וכן מאסר מותנה מרთיע; פסילת רישון נהיגה לאור השימוש ברכב לעבר עבירה; התחייבות להימנע מעבירה.

ההגנה טענה, כי העבירות נערכו לפני חמיש שנים, והנאשם הורשע, בהתאם לכתב האישום המתווך, בעבירות של סיע.

ההגנה טענה, כי חלקו של הנאשם התמצה בכך שהסיע אחרים ושהה קרוב למקוםות התפרצות ושמר בחוץ.

ההגנה טענה, כי מבל' להקל ראש בחומרת העבירות, הנאשם הודה במיוחס לו כבר בשלב החקירה במשטרת ומסר את שמותיהם של המעורבים האחרים.

ההגנה טענה, כי ענינים של המעורבים האחרים, שני בגירים וקטיין, הסתיימו לפני זמן רב ודינם נגמר, כך שענינו של הקטין הסתיים בעונשה טיפולית ואילו ענינים של הבוגרים הסתיימו בעונשי מאסר והם נדונו ל-25 ול-17 חודשים מאסר בפועל. על טענה זו, השיבה הטבעה, כי מדובר בהסדרים אשר כללו הסכמה לעוני העונש, וכי גזר הדין בן 25 חודשים כלל הפעלת מאסר מוותנה. בשלב זה, הגיעה הטבעה את גזרי הדין של המעורבים הננספים.

ההגנה תיחסה לחווות דעת שהוגשו ע"י ועדת האבחון בענינו של הנאשם וטענה, כי חרף האמור בחווות הדעת השנייה, אין להתעלם מחווות הדעת הראשונה.

ההגנה טענה, כי לנאים נסיבות חיים קשות, ובין היתר, כי אביו, אשר ליווה אותו מרבית חייו, נפטר לפני כשנתים ולכן כתת הנאשם מלא את מקומו.

ההגנה הפנתה למסקירת השירות המבחן למובגרים, שם הומלץ שלא להטיל על הנאשם מאסר בפועל.

ההגנה הפנתה לסעיף 19 לחוק הסעד וטיפול באנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית וביקשה להשיט עליו דרכי טיפול ולנהוג בו במידה הרחמים. על כן, השיבה הטבעה, כי הוועדה לא מצאה מוגבלות שכלית.

ההגנה טענה, כי הסעיף רלוונטי גם למי שיש לו ליקוי אбел הוא אחראי למשvio, ולא מדובר בחריגה ממתחם הענישה כיוון שלא מדובר בהליך ענישתי אלא מדובר בהוראה טיפולית ללא עונש.

ההגנה טענה, כי בענינו של הנאשם, ובשים לב להיעדר הרשעות קודמות, יש להפנות את הנאשם שוב לוועדת האבחון, אשר תתאים תכנית בענינו.

לחילופין, הגנה טענה, כי יש לחרוג לקולה ממתחם הענישה ולהסתפק בענישה צופה פניה עתיד, כיוון שהנאשם אינו יכול לבצע עבודות שירות.

התביעה השיבה, כי ועדת אבחון שקרה את מצבו של הנאשם, ולא הגיעה למסקנות אליהן הגעה ההגנה, וכי לכל היותר מדובר במוגבלות שכליות קלה.

בדבשו الآخرן של הנאשם מסר, כי הוא רוק, יש לו אח גדול ממנו אשר הינו מוגבל שכליות, אביו נפטר והוא אינו עובד.

דין והכרעה

העברות שעבר הנאשם אין קלות.

העברות נגד הרכוש הפכו למכת מדינה של ממש ומהיר הנזקים, מתגלגל לפתחו של הציבור, הן בפגיעה כלכלית והן בפגיעה הנפשית ובהתחשאת הביטחון וההגנה של הארץ.

לרוב, בעברות של התפרצויות, לא ניתן כלל לאתר את העבריין, והקרבן יותר ללא מזור לנזק שנגרם לרוכשו ולנפשו.

לא אחת נקבע, כי על בית המשפט להרטיע היחיד והרבנים, כך שעברות אלו יהפכו לבליי כדיאות, ובכך למגר התופעה.

ראה רע"פ 10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עברות רכוש בכלל ועל עברות ההתפרצויות לבטים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמיימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער משמעותיים להם בשל החדרה לפרטיותם. [ההדגשה אינה במקור].

כן, ראה, רע"פ 398/14 טל ערגי נ' מדינת ישראל, (14/03/16), שם נאמר:

מיותר לציין את חומרתם היתריה של העברות, את הפסול הרב הטמון בהםן. עברות ההתפרצויות והגנבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מעוררות חששות את תחושת ביטחונו, ומונפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העברות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיות יד קשה עם העבריינים.

(ההדגשה אינה במקור).

במקרה דנן, מדובר בחבורה של ארבעה, בהם הנאשם; קטין; שני בגדים, אשר נסעו לקיבוץ שובל באישון לילו,

במטרה לעبور עבירות.

במקרה דנן, נעברו העירות לאחר סיכון מוקדם. אף שלנאים לא יוכסה עבירה של קשרת קשור לפשע, הרי מן הפן העובדתי בכתב האישום עולה אופרציה של ממש - הנאים שוחח עם שאר המעורבים, והם קבועו לנסוע לקיבוץ, תוך חלוקת תפקידים ברורה ביניהם.

חלוקתו של הנאים, היה להישאר ברכב, והוא שימש כתצפיתן, בזמן שהמעורבים האחרים פרצו למספר בתים וגנבו רכוש רב.

הנאים אף מסר לказינת המבחן, כי קיבול תשלום בסך 500 ₪ עברו תפקידו באופרציה.

יעין בתסקיר שירות המבחן מלמד, כי הנאים עבר את העירות, כאשר הוא נהוג ברכבו שלו, שעה שככל לא הוציא רישיון נהיגה. (ראו תסקיר מיום 31.08.21 עמ' 2 - "תאמיר שיתף שקנה את רכבו למראות **שאין ברשותו רישיון נהיגה**"). אולם, לא הורשע הנאים בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

מטרעוני ההגנה וממצאי הتبיעה ת/2 ו-ת/3 עליה, כי נערך הסדר כולל עם המעורבים הנוספים ודינם נגזר בהתאם להסכמות העונשיות בהסדר. הקטין מ.ס. הופנה להליך שייקומי, על עדיל אלסנע נגזרו 20 חודשים מאסר, וכן הפעלת מאסרים מותניים, כך שירצה 25 חודשים מאסר; ועל אחמד אלסנע נגזרו 17 חודשים מאסר.

בשים לב לתכון שקדם לעבירות; התארגנות העבריתנית; מידת הפגיעה בערכים המוגנים; ובשים לב לגזרי הדין בעניינים של המעורבים האחרים, אשר חלקם היה משמעותי יותר מחלוקתו של הנאים, אשר הורשע בעירות של סיוע להתרפות; סיוע להסגת גבול; וסיוע לגנבה; לצד הסתייעות ברכב לעבור עבירה, מצוי בית המשפט לקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 20 חודשים מאסר בפועל.

בית המשפט ציין, כי ראיו היה, אולי הتبיעה היתה נוותנת דעתה, במסגרת טיעונה לעונש, אודות הפגיעה בערכים המוגנים ופוטנציאלי הנזק שנגרם מכש להנאים נהוג ברכב, אשר לנאים כלל אין רישיון נהיגה. לא אחת נאמר, כי כל רכב שcool לנשק, וכאשר השימוש בו נעשה על ידי מי שאינו מושחה לכך - הסכנה למשתמשי הדרך רבה ומוחשית. אולם, בית המשפט אינם משמש קטגור, ולענין זה, לא ניתן משקל בקביעת מתחם הענישה.

יצוין, כי הנאים הוצג, על ידי ב"כ הצדדים ועל ידי שירות המבחן, כבעל מוגבלות שכילת קלה.

אלא, שקריאת חוות דעת וועדת האבחן מיום 24.02.19 מציגה תמונה שונה לחלווטן. בחוות הדעת נמסר, כי בועדה הקודמת שנערכה בעניינו של הנאים, הוא לא ידע לומר את שמו; גלו; מספר האחים; היכן מתגורר ועוד. לאור קרן נקבע שהוא מתפרק ברמת מוגבלות שכילת התפתחותית קלה ולכן אף נמצא שאיןו כשיר לעמוד דין.

לאחר שצפתה וועדת האבחן בחומר מצולם, מצאה, כי הנאשם מבין בצורה טובה, משב לשאלות בעברית ובערבית ללא שיבושו היגיון; מתמצא בזמן ובמקום; מביח בין מותר ואסור; מסר מקומות עבודה בהם עבד טרם מעצרו; קבעה הוועדה, כי שפטו של הנאשם קולחת וברורה, ללא שיבושים, וכי בוועדה הקודמת, הפגין הנאשם חוסר ידע קיצוני ומוגזם במטרה להציג את עצמו חסר ידע.

בסיכון חוות הדעת, אף הדגישה הוועדה, כי הנאשם אין מתפרק ברמת מוגבלות שכילת התפתחותית קלה, ולפיכך, כשיר לעמוד לדין.

מכאן, אין מקום להקלת מיוחדת בעניינו של הנאשם בכל הנוגע לקביעה המתחם. זומה, כי הتبיעה נקלעה, ככל הנראה עקב טעות, לסתירה מסוימת בטיעוניה לעניין זה, כשמחד - טענה בנוגע לכך, שה הנאשם לא אובחן, בסופה של דבר, כבעל ליקוי שכלי-התפתחותי, ומайдך טענה, כי עותרת למתחם נמוך יותר בשל מצבו ואם לא היה די בכך, אף התייחסה לכך במסגרת טיעוניה לעונש בגין המתחם.

אך מכל מקום, המתחם שקבע בית המשפט נמוך אף מעתירת הتبיעה ולמען זההירות לוקח בתוכו בחשבון גם את הטענות בדבר נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, אף שאלה לא הוכחו כדבאי.

קביעת הענישה במסגרת המתחם

משבוספו של דבר לא אובחן הנאשם כבעל ליקוי שכלי-התפתחותי, אין מקום להחיל בעניינו של הנאשם את סעיף 19 לחוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), תשכ"ט-1969.

שכן, למעשה, מדובר למי שהוליך שולל את וועדת האבחן, על מנת לחמק מאימת הדין. התנהלות מניפולטיבית שכזו, מלמדת דואק על רמה קוגניטיבית גבוהה ותיכוכם.

יצין עוד, כי בפתח הערכת שירות המבחן למבוגרים ציין, כי הנאשם לא עבד מעולם. אלא, שבוחות דעת וועדת האבחן ציין "מסר מידע לגבי מקומות עבודה בהם עבד טרם המעצר". כך שגם התיאור שמסר ל垦צינת המבחן, כי מעולם לא עבד, אינו משקף את המציאות, ונoved אף הוא להציגו כמנוגן קוגניטיבית.

גם לגופן של העבירות, התרשומות שירות המבחן הייתה, כי הנאשם מטשטש את חלקו ונוטל אחריות חלקית, תוך שמציאן, כי "אינו זוכר" את האירועים, ולאחר מכן מציאן, כי קיבל תשלום עבור חלקו בעבירות, אך לא ידע שהמעורבים הנוספים מתכוונים לפרטם לבטים אליהם הגיעו.

ה הנאשם אף דחה את היד שהושטה לעברו, כאשר חרף מספר רב של דוחות על מנת לשלו בהליך טיפולו, נמנע, בסופה

של דבר, מלהشتלב באותו הין.

לזכות הנאשם, יקח בית המשפט בחשבון, כי מדובר למי שזו הסתמכותו הראשונה, ואין אינדיקציה להרשעות נוספות מאז אירועי כתוב האישום, אשר עברו לפני חמיש וחצי שנים.

עוד יקח בית המשפט בחשבון, כי הנאשם שיתף פעולה עוד בשלב חקירות המשטרה ואף מסר את שמותיהם של המעורבים הננספים.

בشكلול הגורמים, מוצא בית המשפט לגזר עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחתם הענישה.

כמובן, יוטלו על הנאשם עיצומים כספיים מסווג כנס ופיזוי לנפגעי העבירה.

לאור הרשות הנתבעת הנאשם של הסתייעות הנאשם ברכב לעבור עבירה וכן לאור כך שה הנאשם מסר, כי נהג כאשר אין ברשותו רישיון נהיגה, מוצא בית המשפט להשิต פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עין בטיעוני התביעה בכתב; עין בראיות לעונש; עין בתסוקיר שירות המבחן למובגרים; עין בפסיכיקה, שהובאה מטעם התביעה; ומוצא לגזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 10 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו בתיק זה בלבד, בהתאם לרישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרورو של הנאשם ממאסר, וה坦אי - שה הנאשם לא עבור עבירה מסווג פשע בნיגוד לחוק העונשין תש"ז - 1977, פרק י"א;
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרورو של הנאשם ממאסר, וה坦אי - שה הנאשם לא עבור עבירה מסווג עונן בניגוד לחוק העונשין תש"ז - 1977, פרק י"א;
- ד. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרورو של הנאשם ממאסר, וה坦אי - שה הנאשם לא עבור עבירה בניגוד לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, סעיף 43;
- ה. כנס בסך 1,500 ל"נ או 14 ימי מאסר תמורתו;
- ו. פיזוי לנפגעי העבירה, ע.ת. 2; ע.ת. 4; ע.ת. 6 בכתב האישום המתוקן, בסך 1,500 ל"נ לכל אחד. התביעה תעבירה פרטי נפגע העבירה למצוירות בתוך 14 ימים מהיום;

ז. הקנס והפייצויים ישולם ב-6 תשלום רצופים ושוויים החל מיום 15.03.24 וב-15 לכל חדש לאחר מכן.
לא ישולם אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מיד'.

הנאשם יתיצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות העreau.

ניתנה היום, כ"ג בטבת תשפ"ד, 04 נואר 2024, במעמד הצדדים.